

[Udenrigsministeren.]

sikkerhed. Nu skulle FN-pagten synes i sig selv at imødekomme Sovjetunionens ønsker om sikkerhedsgarantier, og det må i denne forbindelse erindres, at Atlantpagten udtrykkeligt henviser til De Forenede Nationers pagt og forudsætter, at sådanne defensive skridt, der tages i medfør af Atlantpagten, indberettes til De Forenede Nationers sikkerhedsråd og underordnes dets myndighed.

Men det bør ikke på forhånd afvises, at Sovjetunionen kan nære et oprigtigt ønske om at få yderligere forsikringer og garantier mod et angreb vestfra — Sovjet fremhæver her altid Tyskland. Og da Atlantpagten og det forsvarssystem, der opbygges indenfor denne pagts rammer, efter hele sit væsen er af udelukkende defensiv karakter, ville det næppe være vanskeligt at formulere et tilsagn til Sovjetunionen om, at vestmagterne ikke har til hensigt at iværksætte angreb, men at det vestlige samarbejde udelukkende tjener forsvarsojemed.

Med et delt Tyskland, et Tyskland, der lå i brændpunktet af spændingen i Europa, blev det naturligt for vestmagterne at inddrage Tyskland i planerne for Vesteuropas sikkerhed. Der har ikke foreligget ønsker om at genoplive tysk aggressionslyst i disse planer — alene Frankrigs deltagelse deri skulle være borgen nok herfor. Hvorfor skulle man dog så have gået omvejen gennem Europahæren? Her står vi ved kernen af det problem, der er blevet drøftet i Berlin. Det er beklageligt, at Sovjetregeringen ikke vil tiltræde det synspunkt, at Vesten har det samme behov for sikkerhed, som Sovjet fordrer for sig selv.

Jeg taler her i første række om forholdene, som de er på indeværende tidspunkt, henimod afslutningen af den Berlinkonference, der, som tidligere sagt, vel ikke bringer endelig klaring. En sådan endelig klaring synes end ikke at kunne tilvejebringes med hensyn til Østrig.

Vestmagternes udenrigsministre gik ind for, at traktaten om Østrig skulle underskrives allerede under Berlinkonferencen, hvilket — som fremhævet af udenrigsminister Eden — kunne tjene som bevis på, at deltagerne dog havde tilvejebragt nogen international afspænding. Molotov gik ikke

med hertil, men foreslog, at udenrigsministrenes stedfortrædere fik til opgave at udarbejde det endelige traktatudkast inden tre måneder.

Molotov skitserede en række betingelser. Østrig skulle forpligte sig til ikke at indgå i nogen koalition eller noget militærforbund, som er rettet mod lande, der havde været i krig med Tyskland eller deltaget i Østrigs befrielse. Østrig måtte ikke tillade oprettelsen af udenlandske militære støttepunkter på sit territorium og ikke gøre brug af udenlandske militære rådgivere. Tilbageværetningen af stormagternes tropper skulle udskydes, indtil der var afsluttet en tysk fredstraktat for at forhindre et nyt „Anschluss“ af Østrig til Tyskland. Endelig skulle udenrigsministrenes stedfortrædere også drøfte Sovjetunionens krav om, at Triestterritoriet ikke benyttes som militærbase.

Dette forslag blev af den østrigske udenrigsminister betegnet som en dyb skuffelse for den østrigske regering, og han henstillede indtrængende til udenrigsminister Molotov at trække det tilbage.

Vestmagterne foreslog herefter, at de fire udenrigsministre skulle godkende den østrigske fredstraktat i den form, hvorom stedfortræderne tidligere var blevet enige, samt tillige de artikler i traktaten, som Sovjetunionen tidligere havde foreslået, men hvorom der ikke var opnået enighed.

Udenrigsminister Molotov trak da den del af sit under Berlinkonferencen fremsatte forslag tilbage, der pålægger stedfortræderne at udarbejde traktaten inden tre måneder, men foreslog samtidig nogle tilføjelser til traktaten, der følger de på konferencen fremsatte russiske krav om, at Østrig forbliver neutralt udenfor alliancer, og at fremmede tropper forbliver i landet, indtil Tysklands fredstraktat er afsluttet.

Jeg tror, jeg kan sige, at vi i dette ting fuldt ud forstår den østrigske skuffelse over de russiske forslag. En sammenkædning af spørgsmålet om fremmede troppers forbliven i Østrig med spørgsmålet om afslutningen af en tysk fredstraktat ville — således som Berlinkonferencen er forløbet — betyde, at løsningen af det østrigske spørgsmål påny bliver udskudt på ubestemt tid.

Idet jeg vil forbeholde mig et forsøg på